

בראשית ז וירא ב

- וקאלית לאברהים האגיג גרייה הארי ולאא בנה אין לם יורת איבין גרייה הארי מע בניי מע יצחק: 11. וירע - וציעיב אלכלאמ גרא פי חערית אברהים עלא סבא בנו: 12. ויאמר - וקאל אברהים אלרב אלא אברהים לא יעב פי חערתך עלא אלגולאמ ועלא גרייתך גמייע אלרי תקול אליך שרה סמע פי עוטה אין פי יצחק יתסמא לך נסל: 13. וגם - ואיצא אלא בן גרייה לשיעיב אגעלו אין נסלך הא: 14. וישכם - ובכדר אברהים פיל ציביח ואבד טועם וקרבית מא ועתא אל הגר געל עלא כיתפה ואלא אלולד ובעתה ומץית ותאהית פי באדר ביר סאבייע: 15. ויכלו - וככלעו אלמא מן אלקربיה וראמית אלא אלולד תחת ואחדיד מן אלסגארה: 16. ותלך - ומץית (ותאהית) וגלסית ליהמן קבאל ביעיד כיירוב קוז אין קאלית לא אנטזר פי מות אלולד וגלסית מן קבאל ורפיעת אלא עצהה ובכית: 17. וישמע - וסימיע אלרב אלא צוט אלגולאמ ונרא מלאך אלרב אלא הגר מן אלסמא וקאל ליהא איש ליכי הגר לא תכופיע אין סימיע אלרב אלא צוט אלגולאמ פי אלדי הוא תם: 18. קומי חמילי אלא אלגולאמ ומסכי אלא ידיך פי אין לשיעיב עזים אגעלו: 19. ויפקח - ופתח אלרב אלא עיינהו ונערית ביר מא ומץית ומאלית אלא אלקربיה מא וסקאת אלא אלגולאמ: 20. ויהי - וכאנ אלרב פי עון אלגולאמ וכיביד וגלס פיל בר וכאנ צאריב קוז: 21. וישב - וגלס פי בר פארן ואבדית לו אמרה מן ארץ מצרים:

22. ויהי - וכאנ פי דאליך אלוקת וקאל אבימלך ופיכל ראייס עסכו אל אברהים קאיילא אלרב מעך פי גמייע אלדי אתה עניין: 23. ועתה - והלאן חלייף לי פי קול אלרב הינא אנקאן תגדיב לי ולנסלי ולא עקיבתי כי פצל אלדי עניית מעך תענע מיי ומע אלארץ אלדי סכנת פיהה: 24. ויאמר - וקאל אברהים אנא אחלייף:

אין קילית פקטليس בוף אלרב פיל מכואן הרא ויקתלוני עלא סבא זוגתי: 12. וגם - ואיצה תחקיק אלתני בנית אבי היא פקט לם בנית אימי וצארית לי לאל אמרה: 13. ויהי - וכאנ כלדי תואהו אלי אלרב מן בית אבי וקילית ליהא הרא פצליך אלדי תענעי מעי אלא גמייע אלמכאן אלדי ניגי תם קולי לי אבי הוא: 14. ויקח - ואבד אבימלך גנאמ ובקר ועבד וגווואר ועתא לאברהים ורגע לו אלא שרה זוגתו: 15. ויאמר - וקאל אבימלך הוודא ארצי קידמך פי חיסין פי חערתך גלוס: 16. ולשרה קל אל הוודא עיטה אלף פיצא לאכובי הוודא הוא ליכי גטא עיניין לגמייע אלדי מעיר ואלא גמייע ונתשרע: 17. ויתפלל - וצלא אברהים קידאם (אברהים) «אללה» ושפא אלרב אלא אבימלך ואלא זוגתו וגווואר וולדו: 18. כי - אין מנע מעה אלה עאן גמייע רחם לבית אבימלך עלא סבא שרה זוגית אברהים:

כא

1. «יה» - ואללה דבר אלא שרה כלדי קל וציניע אללה לטרה כלדי כלם: 2. ותהר - וחללית שרה «ולידית» לאברהים איבין לבתיאריתה לאל מיעאר אלדי כלאמ אלי אלרב. 3. ויקרא - וסמא אברהים אלא איסים בנו אל נולאדר לו אלדי ולידית לו שרה יצחק: 4. וימל - וטהאר אברהים אלא יצחק בנו איבין תמיין תייאם כלדי וועצא אלו אלרב: 5. ו أبرהם - ואברהם איבין מיאית סניה פי ולדיה לו אלא יצחק בנו: 6. ותאמר - וקאלית שרה פרחה ציניע לי אלרב גמייע אלסאמיע יפרח לי: 7. ותאמר - וקאלית מינו כלם לאברהים תרעיע בנין שרה אין ולדית איבין לבתיאריתה: 8. ויגדל - וכיביד אלולד ונפתאם וציניע אברהים צייפה עזימיה פי יום פטאמ אלא יצחק: 9. ותרא - ונערית שרה אלא איבין הגר אלמערת אלדי ולדית לאברהים מזחיך: 10. ותאמר

תרנוינו תרנס מילולית: מצחוק, ואילו ב: בעושה צחוק. 16. השיהם - העצים. 16. כמטחוי קשת - כירית קשת. ב: כיצרב נישב אלוקין - כירית חין הקשת. השווה רשי: והוא לשון יריית חין. וכן אברהם בנו הרטבים: מקדר גר קום - כשיעור טשיכת קשת. 20. את הנער - בעורת הנער, וכן ב, בעקבות תיא (בസעודיה דרביא). רבח קשת - יורה בקשת, בעקבות תיא. 23. כאלהום - בדבר אליהם, כמו תיא (כטיטרא דה').

16. כפי - ב: קירט - נורש. ונכחת - ניווכת, נתדיין. ב: ותיתעתאב - ויכוחך. 17. אל האלים - לפני האלים.

כא

1. פקר - כבר, וכן ב, בתיא: ודכיר. 2. ותלך - לא תרנס. ב: ווילדית. זקנץ - ב: לשוכנות, וכן בפרק. 7. 6. צחק וגער - שטחה עשה לי האלים, כל השטח ישמה לי. 9. מצחק - ב: מיתמצליה. השווה יט 14.